

get i denne Retning. Det er nu altsaa 2 Aar siden. Sagen var senere hen oppe i Tinget, men da havde Finansministeren med Tilslutning af sine Kolleger allerede nedsat Lønningskommissionen, og skønt der selvfølgelig var Stemning for, at deres Ønsker i alt Fald delvis skulde opfyldes, blev man dog enig om af Hensyn til det Arbejde, der nu var i Gang, at lade Sagen falde foreløbig. Men den Omstændighed, at det den Gang af det samlede Finansudvalg blev foreslaaet og af Tinget vedtaget at henvise Andragendet til Ministeren, hvilket vil sige, at Folketinget udtaler som sit Ønske, at Ministeren vil søge at gøre noget paa dette Omraade, forekommer mig at maatte bevirke, at Folketinget paa en vis Maade er i gammel Gæld til disse Funktionærer. Jeg tillader mig derfor at foreslaa — jeg har tidligere bragt Sagen paa Tale —, at det ærede Udvalg mellem anden og tredie Behandling søger at skaffe os af med denne Gæld derved, at Loven for disse Lønningsklassers Vedkommende faar en noget længere tilbagevirkende Kraft, f. Eks. fra Nytaar eller noget tidligere — det maa bero lidt paa en Beregning over, hvad det vil give til Resultat, derom ved jeg intet, men det forekommer mig, at det vil være naturligt at gøre det.

Der er af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) fremsat et Forslag, som han endnu ikke har haft Lejlighed til at motivere — han har fremsat 8 Forslag. Jeg vil gerne til Slutning sige et Par Ord om det ene af disse, nemlig Ændringsforslaget Nr. 8. Det gaar ud paa, at der for de Tjenestemænds Vedkommende, der omhandles i denne Lov, for saa vidt de ere under 25 Aar, eller hvis de ere ugifte, under 30 Aar, skal tilbageholdes af deres Lønning, han foreslaar her fra 10—20 pCt. Finansministeren skal bestemme nærmere for de enkelte Klassers Vedkommende, hvor meget der skal tilbageholdes, Staten forrenter det tilbageholdte med $\frac{1}{4}$ pCt. pr. Maaned, og hvad der saaledes opsamles, bliver da udbetalt de paagældende, enten naar de gifte sig, eller naar de blive 30 Aar. Dette anser jeg for at være en overordentlig god Tanke. De, som nu have Lønningerne, ville naturligvis nok føle sig lidt trykkede ved, at den Lønforhøjelse, som de nu vente, paa en Maade for saa vidt gaar tabt, som Pengene sættes i en Sparerkasse. Det er ogsaa muligt, at man for deres Vedkommende, som nu ere i Tjenesten, skal lade en saadan Bestemmelse ude af Betragtning, men saa snart Lønningerne

overskride et vist Minimum — 6—700 Kr., eller hvad man nu vil sætte, det bliver en Sag for sig —, forekommer det mig, at det vil være en overordentlig god Foranstaltning for alle deres Vedkommende, som fremtidig træde ind i Etaten, at der, saa længe de ere unge og ikke have stiftet Familie og altsaa heller ikke stille eller bør stille større Krav til Livet, sker et saadant Fradrag i deres Lønning. Skulde de i Øjeblikket føle det som lidt af et Savn, er der ikke Tvivl om, at naar de først skulle bruge Pengene, altsaa enten naar de blive gifte, eller i alt Fald naar de blive 30 Aar, ville de være Lovgivningsmagten overordentlig taknemmelige, fordi den har indsat en saadan Bestemmelse. Den vil sikkert befri en Mængde Mennesker fra at komme i Gæld, og for manges Vedkommende er det at komme i Gæld det samme som at komme i Aagerkarlekløer, saa jeg synes, det er en saa god Bestemmelse, at man skulde se at faa den medoptagen i Loven.

H. L. Jørgensen: Det ærede Medlem, som sidst talte (Ellinger), fandt det rent galt, at jeg foreslog, at vi skulde tage Lønningsbestemmelserne op igen til Behandling om 4 Aar. Han mente, at vi nu skulde have en Lønningslov, som kunde staa i det mindste en halv Menneskealder. Husker jeg rigtigt, var det det ærede Medlem, som ogsaa ved Sagens første Behandling fremkom med en Udtalelse om, at nu skulde alt være saa godt. Naar blot han fik sine egne Forslag frem, blev Loven, som den skulde være, saa kunde man godt leve paa den en halv Menneskealder. Jeg kunde have Lyst til at henstille til det ærede Medlem at læse Flertallets Betænkning Side 3, 1ste Spalte, Stykke 6, samt de mange Forslag til Ændringer, der ere komne fra Etagens Lønningsudvalg; jeg kunde dog under Hensyn til den Utilfredshed med Lovforslaget, som det ærede Medlem selv lægger for Dagen nu, tænke mig Muligheden af, at hans skønne Forhaabninger med Hensyn til, at Lovens Varighed skulde strække sig over 15 Aar, uden at der røres ved den, vilde blegne noget.

Jessen: Det er kun nogle faa Bemærkninger, jeg skal tillade mig at fremsætte. Under Lønningslovforslagets første Behandling omtalte flere Medlemmer og særlig det ærede Medlem fra Skern (Ovesen) Ønskeligheden af, at Lønningerne reguleredes efter Konjunkturerne, eftersom Priserne vare paa de nødvendige Livsformødenheder. Derefter skulde Lønningerne